

והאחריות כלפי העבודה וכלמי ידידים. מיוזם שונה בתכלית - האריה חס, מתלהב ומלא אופי טימיות, ואילו הגדי מסוייג, סגור, עצור וחושש מן העתיד לבוא. אך כאשר הם נמשכים האחד לשני, הם משלימים זה את זה ונוי צרת הבנה. הגדי משרה ביטחון ויעיבות, והאריה מחמם את ה" בית ומביא שימת-חיים ותיקווה לעולמו של הגדי. הקשר ביניהם נבנה על אמון-הדדי.

גדי עם בחולה

שניהם שייכים למזלות האד" מה, ושואפים לעמוד על קרקע מוצקה. העבודה חשובה להם ב" אותה מידה, אם כי הגדי שאפתן יותר ומתאמץ להגיע לעמדה ימה, בעוד הבתולה צנוע ומתבלט בזכות כשרונותיו ולא דווקא בזכות השאפתנות. שניהם סגורים ומופנמים בכל מה שקשור לחיי הרגש, ובזיווג בין שניים אלה יכול להיות, שאף אחד לא יעז להיות משוחרר וגלוי. ידידים רבים ייפקדו את ביתם, שבו כל אחד מתקבל בחמימות, אדיבות וסימפ" טיה.

גדי עם מאזניים

בין גדי למאזניים ייתכן שמי" זה חזקה בתחילה, אך לעיתים קרובות סופה אכזבה הדדית. או" זיים מנוגד ושונה. לגמרי לא קל למצוא בסיס של הבנה, שייית. חיזוק ליחסים ממושכים ביניהם. בתחילה ישתעשע הגדי מהקלי" לות, שימת-חיים והקסם ש" קורן מבו מאזניים. ואילו מאזניים תלכה דווקא מרצינותו ומגישותו יזוסודית של הגדי לכל דבר. לפע" אים יימשך גם למעמדו של בן די. אך לא לאורך זמן מוכן בן מאזניים להתמודד עם דרישותיו הגבוהות של הגדי, וינסה להת" זמק מהקשר מבלי לפגוע בו.

גדי עם עקרב

התאמה טובה עשויה להיווצר בין שניים אלה. שניהם מתייח" זים לחיים ברצינות רבה, וכאשר מתחייבים לבצע דבר-מה, הם בצעו זאת במירב השלמות ו" האחריות. התייחסותם לחברה אינה יוצרת ניגודים ביניהם, ו" דרך-כלל כל אדם יודע מהו ה" יחס האמיתי של גדי ועקרב אליו. הם מעדיפים לשמור יחסי ידיות רק עם אלה שעונים על דרישותיהם. הקשר ביניהם גם הוא מושתת על כנות ואמינות. האווירה סביבם עלולה להיות קצת מכבידה, אם ישכחו להעזר בחושי-החומר המצוי בשניהם, אם כי לא תמיד נמצא בשימוש.

גדי עם קשת

כשאר המזלות העוקבים, כך גם שניים אלה מסוגלים לחיות יח" יו, ולהפיק תועלת איש מרעהו. אך קשה לקרוא לזה קשר מל" זיב. אופיינו המעשי של הגדי נו" זן לקשת הרגשת ביטחון וקבי" עות. הגדי ינהה מההעזה של ה" קשת לקחת לעצמו חופש ללא זגבלה. התנהגות כזו תביא לגדי זרגשת שיחרור והקלה, אך לא נגרום לו לשכוח את התחייבו" ינו. היחסיון בקשר כזה יבוא יידי ביטוי כאשר הגדי יתפך רכו" וני מדי, ויינסה להשתלט על ה" קשת ולהכריח אותו להתאים את עצמו למיסגרת. הקשת יתמרד ו" בזהיר לגדי בדרכים רבות ופוגעות, והוא אדון לעצמו. לכן, רצוי ש" קשר מסוג זה יעבור תקופת ניס" זן ממושכת, לפני שמחליטים לת לו קביעות.

במדינה

אוניברסיטות

הצגה במועדון

"אופרה בגרוש"

במועדון לילה בתל-אביב

בין המירפסות המטות ליפול, בין הזונות והסרסורים בטיילת של תל-אביב. בתוך מועדון-לילה אפל, החי ליטו מקי ופולי להתחתן.

מקי הוא אחד הפושעים המפורר-סמים בעיר. לבוש חליפת-מלחים מהודרת, כשכסיות לבנות לידיו, הוא נהג להסתובב עם מקל הל" כה שגולה מתכתית בקצהו. על צווארו צלקת עמוקה. "אנשים קור" אים לו קפטיין". מספרת אמה של פולי ביראת-כבוד. אביה של פולי יונתן פיז'ס, הבין מיד, על-פי התי" אור, כי האיש שפיתה את בתו ה" יחידה הוא לא אחר מאשר הגנגסטר המסוכן מקי.

הורי הכלה אינם מוזמנים לחתו" נה. בני-הזוג מעדיפים להגוג בחב" רת כמה פושעים מחבורתו של מקי. עבריי-אורח שנקלעו אל המועדון באקראי, או שבאו לשחות כוסית ולהסתתר מן הסערה שהתחוללה בחוף.

כשהגיעה הכלה אל המועדון היא נדהמה. "אתה לא רוצה להגיד לי שנתחתן פה? זאת פשוט אירויה מטופפת. אי-אפשר להזמין לכאן אדם שייקדש אותנו", אך בטכס החתונה נערך.

פולי היא השחקנית מיכל נדיבי, מקי הוא השחקן נדב בן יהודה. אלה הם שניים מתוך קבוצת ה" שחקנים של החוג לתיאטרון באר-יברסיטת תל-אביב, שהעלו את המחזה אופרה בגרוש מאת ברטולט ברכט במועדון ברח" שבטיילת. דמויות ססגוניות. הקהל ש" נכח במועדון, בערבים בהם הוצג המחזה, היה מורכב משכבות איכ" לוסיה שונות. היו שם סטודנטים זרוקים לצד אנשי תיאטרון מעוג" בים. היו אנשים שהשם ברטולט ברכט לא אמר להם דבר, שהגיי" עו למקום לגמרי במקרה. והיו מוקסמים מן הדמויות והשירים.

הפתעה גדולה עוד יותר היתה ב" מגע של השחקנים עם הקהל. לפי ני תחילת ההצגה התפזרו השחק" נים בין השולחנות. הדמויות הסס" גוניות והמאופרות לא ניראו יוצאות דופן בין הקהל המורכב מהרבה אנשים זרים ומשונים. שתיים ש" הצליחו למשוך תשומת-לב היו היפהפיה דפנה שניידרמן וענת הרפזי, ששיחקו במחזה שתי זר" נות. תלבושותיהן היו מינימליות וכיסו מעט חלקים בגופתיהן החי" טובות.

"אנו עושים ניסיון להתמודד עם ברכט במסגרת מועדון-לילה", יצירת מסבירים אנשי הקבוצה. "יצירת מיפגש עם קהל, שאינו פוקד בד" רך-כלל את אולמות התיאטרון. ניסיון להפגיש קהל זה עם הקל" סיקה הברכטית, ערכו שנים-עשר השחקנים במשך חודשיים חזרות במועדון.

"אנחנו מנסים לתהות מה גו" רם לנו לגלות אהדה ואולי אפילו משיכה לטיפוסים כמו יונתן פי" צ'ם. בעל מלתחת-הקבצים... מה סוד הקסם של הגנגסטר, מקי סכינאי, הזונות והפושעים סכי" בו... מה גורם לנו כצופים ללכת" שבי אחר החייזריות של אנשי עולם זה. אחרי הרומנטיקה הקבי" רטית הזו", מסבירים אנשי הקבר" צה.

ואכן, הם יצרו את הדמויות של ברכט כשהקו המנחה הוא אותו ניצוץ של קסם שאותו תארו. "אנו נמשכים אליהם ומודהים אי" תם ובאותו הזמן מודעים למשמ" עות האמיתית של עיסוקם. הניוון והשחיתות אינם מופיעים גלויי" פנים, הם עטופים תמיד עטיפה אנושית, סוכריה ציבעונית שאין אתה עומד על טיבה האמיתית. אלא בטעמים השנייה".

סטודנטית הרפזי בתפקיד זונה ב"אופרה בגרוש" בין הקהל תשומת-לב מיוחדת

זונות ופושעים. לאחר שמג" לים בני-הזוג פיצים מיהו אותו קפטיין שפיתה את ביתם היחידה. הם מחליטים להסגירו למיטסרה. מלאכה זו קצת קשה. מפקח המיש" טרה של לונדון, שבה מתרחשת העלילה, הינו חברו הטוב של מקי מימי שרותם הצבאי. בני-הזוג פי" צ'ם מצליחים לאיים על מפקח המיטסרה, שאותו שיחק מיכאל אליעזר, ולהביאו לידי לכידתו של מקי.

מקי מסתתר אצל הזונות שאתן חי, אך הן מסגירות אותו. אפילו גצוי, שכה אהבה אותו, מסגירה אותו ומורת כסף.

סטודנטית שניידרמן בתפקיד זונה מיפגש עם הקהל

ג'ני הפירטית, שאותה שיחקה תמר נויהאוס, מסגירה את מקי פעם אחת. ולאחר שהוא מצליח להימלט, שב אליה ואומר כי סלח, היא מגדירה אותו כג'נטלמן אמ"י תי ומסגירה אותו שוב. "בתחילת החזרות היו השחקנים מבוהלים", מספרת מיכל נדיבי, "לא לכולם היה נסיון בשירה לפני קהל ועוד שירי סולו, אך יוסי רוכליץ הצליח להביא את החברה למצב של זמרים מיקצועיים". בשעת ביצוע השירים לבשו ה" שחקנים ביטחון רב יותר מאשר בכל חלקי ההצגה. הדמויות היו חדות וברורות יותר. יוסי רוכליץ,

סטודנטית אורן כנגב' פיצים חתונה בבר

שעשה את העיבוד לשירים ותירגם אותם עם הבמאי שולי כהן. הינו תלמיד האקדמייה למוסיקה. חלקו בהצגה זכה לתישבחות רבות הן מצד אנשי הצוות והן מצד הקהל. המנחים יגאל נאור, רמי ברוך, שלמה סולדו ואלברט עמר שיחקו דמויות שונות, והעבירו את זירת ההתרחשות ממקום למקום.

הבמאי שולי כהן מתמודד ברוב ההצגות שאותן ביים עד היום במ" גע ישיר ואישי עם הקהל, כפי שהביא לידי ביצוע באופרה ב" גרוש. הוא מסביר את הבחירה של ההתמודדות המחודשת עם אר" פרה בגרוש: "מערכת המשמעו" יות העולה מן המחזה של ברכט הינה רלוונטית לכאן ועכשיו של ישראל של שנות השמונים".

לדבריו אין הסבר טוב יותר מהשיר האיש המסומן. שנכתב על" ידי ברכט לפני כ-50 שנה: "זמן רב לפני שהחלו הפצצות ליפול / כבר היו ערינו בילתי-כשירות למ" גורים / הצואה שהציפה את כולנו / לא באה דווקא מצינורות ה" ביוב".